

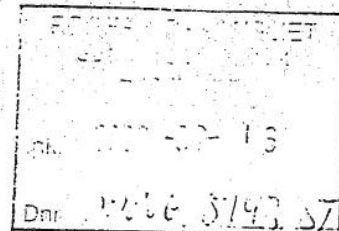
2006-07-03

106 dnr. 0397/2006 2006-06-15

Dnr 12-508-06

Socialdepartementet

103 33 Stockholm

Vissa frågor rörande ungdomsvården inom SiS

Sammanfattande inledning

Statens institutionsstyrelse (SiS) är central förvaltningsmyndighet för sådana hem som avses i 12 § lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU) samt 22 och 23 §§ lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall (LVM). SiS har även ansvaret för verkställighet av den straffrättsliga påföljden slutna ungdomsvård enligt lagen (1998:603) om verkställighet av slutna ungdomsvård (LSU). SiS har i dag knappt 50 institutioner, varav 33 ungdomshem, vilka är belägna över hela landet. De ungdomar som dömts till slutna ungdomsvård vårdas företrädesvis på sex av SiS särskilda ungdomshem.

Inom ett antal områden har SiS uppmärksammat ett behov av ändrade bestämmelser för verksamheten (jfr. SiS skrivelser 2004-12-14, dnr 101-899-04, resp. 2005-10-06, dnr 12-729-05). I föreliggande skrivelse återkommer myndigheten till de förslag som gäller beslut om tillfällig placering på ett särskilt ungdomshem, inläsning under nattvila av ungdomar som dömts till slutna ungdomsvård samt utökade möjligheter till provtagning på särskilda ungdomshem. Förslag till författningsändring finns i bilaga.

Beslut om tillfällig placering

Aktuella bestämmelser m.m.

Enligt 11 § första stycket LVU bestämmer socialnämnden hur vården av den unge skall ordnas och var han eller hon skall vistas under vårdtiden. I 12 § LVU sägs att för vård av unga som på någon grund som anges i 3 § behöver stå under särskilt

*Fh
Haben*

noggrann tillsyn skall det finnas särskilda ungdomshem. Om socialnämnden har beslutat att den unge skall vistas i ett sådant hem, skall SiS anvisa plats.

Av 3 kap. 10 § socialtjänstförordningen (2001:937). SoF, följer att institutionschefen beslutar om inskrivning i hemmet efter platsanvisning av SiS. I 3 kap. 14 § SoF sägs att institutionschefen beslutar om utskrivning, om inte huvudmannen har bestämt annorlunda. Om den enskilde vårdas med stöd av LVU, får han eller hon inte skrivas ut om inte socialnämnden har begärt eller medgivit det.

Förfarandet vid beslut enligt 11 § LVU har prövats av JO den 26 februari 2004 (dnr 304-2002). Enligt JO följer direkt av lagrummets lydelse att det av ett beslut om var den unge skall placeras måste framgå var han eller hon skall vistas under vårdtiden, vilket innebär att det ifrågavarande hemmet skall anges i beslutet.

För att kunna transportera elever har en institutionschef vid ett särskilt ungdomshem möjlighet att vid behov begära handräckning av polis. I vissa fall kan det vara fråga om att transportera en intagen mellan institutionerna, och i andra fall gäller det att efterforska och återföra den intagne efter en avvikning. I åter andra fall handlar det om att eleven skall inställa sig vid en domstolsförhandling eller annan förrättning. Bestämmelser om polishandräckning finns i 43 § LVU. Många gånger utförs transporter av SiS egen personal, eftersom möjligheten att begära polishandräckning skall användas sparsamt och endast om det finns en grundad anledning att anta att de särskilda tvångsbefogenheter som handräkningsinstitutet innefattar är påkallade.

När det är fråga om långväga transporter kan det hända att eleverna får övernatta i arrest eller på ett allmänt häkte. Denna ordning är, enligt SiS mening, inte tillfredsställande och kan inte sägas harmoniera med bestämmelserna i FN:s barnkonvention. Myndigheten har därför beslutat att samtliga ungdomshem som har akutplatser och som har plats att ta emot elever, efter förfrågan skall ta emot ungdomar i samband med transport. Det förekommer också att en elev som är intagen i ett särskilt ungdomshem, t.ex. efter en avvikning, har ett behov av att tillfälligt vistas på ett annat ungdomshem för avgiftning.

Den allmänna rätten att förhindra en rymning med stöd av 24 kap. 2 § brottsbalken (BrB) torde gälla även när en annan institution tar emot den unge för övernattningshemmet. De särskilda befogenheter som tillkommer en SiS-institution gäller däremot enbart gentemot elever som är placerade och inskrivna vid institutionen. För att t.ex. kunna placera den unge på läsbar enhet eller genomföra en avskiljning i samband med en övernattningshemmet måste därför utskrivning ske från det ordinarie hemmet och inskrivning ske på "övernattningshemmet". Vid en LVU-placering förutsätter detta att socialnämnden (eller dess ordförande) fattat beslut om placering vid övernattningshemmet innan övernattningshemmet äger rum. Detta kan i vissa fall vara svårt, eftersom det inte sällan rör sig om akuta transporter på tider då socialnämnden eller socialjouren inte finns tillgänglig, t.ex. i de fall den unge varit avviken och

omhändertagits av polis nattetid eller under helgen. Även i samband med en planerad transport kan ett hastigt uppkommet behov av övernattnig uppstå.

Behov av förändring

Även om SiS normalt kräver ett beslut om placering från socialnämnden enligt 11 § LVU, kan det förekomma att en intagen i samband med transport tillfälligt placeras på en låsbar avdelning vid en annan institution utan ett sådant beslut. En sådan lösning är med hänsyn till kraven på rättssäkerhet dock inte helt tillfredsställande. Då det i förevarande fall blir fråga om att använda sig av de tvångsbefogenheter som lagen medger måste, enligt SiS uppfattning, minsta osäkerhet ifråga om lagtillämpningen betraktas som otillfredsställande. Såväl rättssäkerhetsskäl som effektivitetshänsyn talar därför för införandet av en ny bestämmelse som anger att det är SiS som beslutar om överflyttning av unga mellan de särskilda ungdomshemmen i samband med transporter. Oftast rör det sig om transporter tillbaka till institutionen efter en avvikning, eventuellt med övernattnig på ett annat hem för avgiftning, men det kan också vara fråga om transport i samband med förhandlingar vid domstol, besök hos socialtjänsten eller specialistläkarbesök m.m. En sådan placering som nu avses skall inte pågå längre tid än vad som är nödvändigt för att genomföra transporten och den aktuella förrättningen. Normalt rör det sig således om en eller ett par övernattningar.

Mot bakgrund av att den föreslagna beslutsbefogenheten avser åtgärder av helt temporär karaktär skall beslutet, enligt SiS uppfattning, inte kunna överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Sammanfattningsvis menar SiS att det i lagstiftningen bör tydliggöras att myndigheten har möjlighet att besluta var den unge skall vistas under en kortare tid, t.ex. vid övernattnig i samband med långväga transporter. Den föreslagna ändringen ligger väl i linje med den uppfattning JO tidigare givit uttryck för (jfr. bl.a. JO beslut dnr 1158-2000 och dnr 114-2001) samt medger ett arbetssätt som både är ändamålsenligt och tillgodoser kraven på rättssäkerhet.

Inlåsning under nattvila av ungdomar som dömts till sluten ungdomsvård

Bakgrund och aktuella bestämmelser

Om det finns synnerliga skäl för att döma en person som begått brott innan han eller hon har fyllt 18 år till fängelse, skall påföljden i regel, enligt 31 kap. 1 a § brottsbalken, i stället bestämmas till sluten ungdomsvård, lägst 14 dagar och högst fyra år. Verkställigheten sker i SiS särskilda ungdomshem.

Under år 2005 inledde 104 ungdomar verkställighet av sluten ungdomsvård. Av dessa var en klar majoritet, nämligen 94 ungdomar, dömda för förhållandevis grova våldsbrott, t.ex. mord, rån, misshandel. Vid en genomgång av ungdomarnas bakgrundsförhållanden kan man också, förutom kriminaliteten, många gånger skönja en komplex problematik med t.ex. inslag av ett psykiatriskt vårdbehov. Verksamheten vid de särskilda ungdomshemmen är också till skillnad från verksamheten vid kriminalvårdsanstalterna uteslutande inriktad på vård. Vid införandet av den straffrättsliga påföljden sluten ungdomsvård ansågs därför flertalet av de bestämmelser som reglerar verksamheten vid de särskilda ungdomshemmen i övrigt väl lämpade även för verkställigheten av den slutna ungdomsvården.

Det står samtidigt klart att verkställigheten av påföljden måste genomföras med en sådan säkerhet att den dömda hindras från att avvika. För en sådan ordning talar för det första det faktum att påföljden inte når sitt syfte om inte vården kommer den dömda till del. För det andra talar även eventuella brottsoffers behov av skydd och samhällsskyddet i övrigt för ett sådant synsätt.

I syfte att ytterligare förbättra säkerheten vid de särskilda ungdomshem som vårdar ungdomar som dömts till sluten ungdomsvård har SiS mot den angivna bakgrunden företagit en genomgripande översyn av verksamheten. En rad åtgärder har också redan vidtagits eller planerats att genomföras för att förhindra avvikningar och andra oplanerade vårdavbrott samt öka tryggheten och säkerheten för både intagna och personal. Samtidigt fortsätter myndigheten arbetet med att utveckla och säkra kvalitén i vården och behandlingen i syfte att motverka de dömdas destruktiva beteenden och därigenom öka deras förutsättningar att återinträda i samhället och göra dem bättre rustade för ett liv i frihet.

Utöver de bestämmelser som gäller för övriga ungdomar vid de särskilda ungdomshemmen har det i vissa avseenden ansetts nödvändigt med särskilda bestämmelser för dem som vistas på ett särskilt ungdomshem efter att ha dömts för brott. I samband med myndighetens genomlysning av säkerhetsfrågorna har SiS uppmärksammat ytterligare ett område där det, enligt SiS uppfattning, kan finnas ett behov av särskilda bestämmelser för de ungdomar som vårdas inom SiS på straffrättslig grund. Det gäller frågan om möjligheten att i vissa fall kunna låsa dörren om den dömda.

Inom kriminalvården får de intagna hållas avskilda från varandra i anslutning till dygnsvilan (17 § tredje stycket lagen [1974:203] om kriminalvård i anstalt). Vidare sägs i Kriminalvårdens föreskrifter och allmänna råd (KVFS 2006:20) att de intagna skall vara inlåsta i sina bostadsrum eller bostadsavdelningar från kl. 20.00 (sluten anstalt) eller från kl. 22.00 (öppen anstalt). Upplåsning skall ske tidigast kl. 06.30 och senast kl. 08.00. Anstalten får besluta när under angiven tid upplåsning av bostadsrummen och bostadsavdelningarna skall ske och får tillfälligt besluta om andra tider för in- och upplåsning för en viss anstalt eller en del av en anstalt.

Någon rätt för SiS att låsa in de ungdomar som är föremål för sluten ungdomsvård på deras rum finns inte under vare sig dag- eller nattetid om inte förutsättningarna för avskiljning är för handen, dvs. då det är särskilt påkallat av att den dömde uppträder våldsamt eller är så påverkad av berusningsmedel att han eller hon inte kan hållas till ordningen. Den dömde skall i samband med en avskiljning stå under fortlöpande uppsikt av personal. Den dömde får inte heller hållas i avskildhet längre tid än som är absolut nödvändigt (17 § LSU).

Behov av förändring

Verksamheten vid SiS institutioner – framför allt när det gäller de särskilda ungdomshemmen – bygger på små personaltäta avdelningar. Dessutom finns ofta möjlighet till sektionering av dessa avdelningar i ännu mindre enheter med kanske två till tre platser. Sektioneringen innebär att institutionen vid behov – oftast av säkerhetsskäl – kan hålla elever åtskilda från varandra i mindre grupper. Detta har i vissa fall visat sig vara otillräckligt. För att ytterligare öka säkerheten bör man enligt SiS därför öppna för möjligheten att kunna låsa dörren om den dömde under dennes nattvila.

I en sådan verksamhet som den SiS bedriver är det inte möjligt att helt eliminera varje risk för att intagna ungdomar eller personal blir utsatta för hot, utpressning eller övergrepp. Inte minst nattetid då personalstyrkan är något reducerad kan utsattheten kännas påtaglig för såväl intagna ungdomar som tjänstgörande personal. En annan – och kanske mer vanligt förekommande – situation är att ett par eller flera ungdomar tillsammans planerar för en utbrytning. För att ytterligare öka säkerheten, såväl för de intagna som för personalen skulle det därför vara en fördel om SiS ges möjlighet att – när detta är särskilt påkallat – låsa in de intagna på deras bostadsrum eller enheter nattetid. Ett sådant fall då det kan vara motiverat att låsa bostadsrummen är i situationer där det av olika anledningar har kommit till personalens kännedom att det kan finnas risk för upplopp, fritagningsförsök eller att flera ungdomar planerar en gemensam avvikning. Ett annat sådant fall är när någon eller några ungdomar på avdelningen känner sig hotade och riskerar att utsättas för våld från medintagna ungdomar. Även i en situation där personalen känner sig hotad kan det någon gång vara motiverat att låsa de dömdas bostadsrum eller enheter nattetid.

Inlåsning i bostadsrummen nattetid skall enligt SiS mening enbart kunna ske vid de läsbara avdelningarna. Vid vilka tidpunkter inlåsning skall få ske bör lämpligen regleras i myndighetens interna riktlinjer och i institutionens ordningsföreskrifter. Det skall inte vara nödvändigt att fatta ett särskilt beslut inför varje inlåsning, utan en sådan möjlighet bör gälla generellt på en avdelning som vårdar ungdomar som dömts till sluten ungdomsvård. Inlåsning skall emellertid inte få ske slentrianmässigt, utan en prövning skall göras om situationen är sådan att det finns särskild anledning att låsa bostadsrummen låsta.

Med en sådan ordning som beskrivits ovan blir det inte fråga om ett beslut i särskilt fall enligt 23 § LSU varför det inte föreligger någon överklagandemöjlighet. Institutionen skall emellertid, vid de tillfällen inläsning beslutas, dokumentera detta i de berörda intagnas journaler. Detta medger att verksamheten kan tillsynas och underlättar uppföljning. Självfallet skall myndigheten centralt noga följa hur en sådan möjlighet används vid institutionerna.

Givetvis måste de dömdas tillgång till personal nattetid för tillsyn och stöd säkras. Att myndigheten också måste ha fullgod beredskap för eventuella utrymningsvärdigheter vid exempelvis brand säger sig självt. I sammanhanget kan nämnas att myndigheten står i begrepp att genomföra en mer övergripande genomlysning av institutionernas säkerhet nattetid.

Ökade möjligheter till provtagning

Aktuella bestämmelser

Den 1 juli 2001 infördes såväl i LVU (17 a §) och LSU (18 a §) som i LVM (32 a §) bestämmelser enligt vilka en intagen vid ankomsten till hemmet och i samband med vistelse utanför hemmet är skyldig att efter uppmaning lämna blod-, urin- eller utandningsprov för att kontrollera om denne är alkohol- eller drogpåverkad. Förutsättningen är att det kan misstänkas att den intagne är påverkad av något av de medel som räknas upp i bestämmelserna. Det innebär att åtgärden inte kan tillämpas rutinmässigt eller generellt, utan att det i varje enskilt fall skall finnas en välgrundad anledning. Den 1 juli 2005 ändrades bestämmelsen i LVM på så sätt att en klient kan vara skyldig att lämna prov även under vistelsen vid LVM-hemmet, om det kan misstänkas att han eller hon är påverkad av i bestämmelsen uppräknade medel.

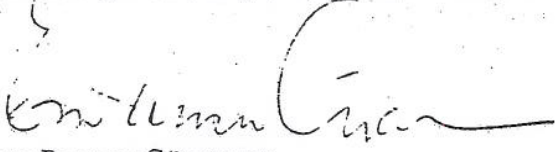
Behov av förändring

Vid de särskilda ungdomshemmen förekommer att man, efter samtycke från den enskilde, även under vistelsen vid ungdomshemmet använder sig av provtagning för att kontrollera intagnas drogfrihet. Det kan dock ifrågasättas hur adekvat det är att tala om ett genuint samtycke, grundat på ett fritt val, från någon som vårdas med tvång enligt LVU eller verkställer en straffrättslig påföljd. Den som är intagen i ett särskilt ungdomshem befinner sig i en beroendeställning i förhållande till ledningen och personalen vid hemmet. Det går inte att förutsätta att den enskilde ser någon skillnad mellan åtgärder som kan vidtas med tvång och åtgärder som förutsätter frivillig medverkan. Hans eller hennes frivilliga medverkan tenderar därmed att bli illusorisk.

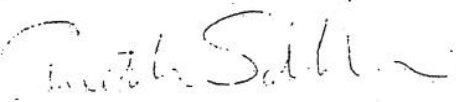
Samtidigt finns det ett starkt intresse att det inte förekommer alkohol, narkotika eller andra otillåtna substanser i de särskilda ungdomshemmen. Den som vårdas i ett sådant hem med stöd av LVU, t.ex. på grund av missbruk, eller med stöd av

LSU har rätt att kräva en miljö utan förekomst av droger. När det gäller missbruksproblematik är nämligen förhållandena på ett särskilt ungdomshem många gånger likartade dem som råder på ett LVM-hem. SiS anser mot den angivna bakgrunden att bestämmelserna i 17 a § LVU och 18 a § LSU bör utformas på samma sätt som ifrågavarande bestämmelse i LVM.

Beslut i detta ärende har fattats av generaldirektören Ewa Persson Göransson. I ärendets beredning har administrativ direktören Per Wallin, planeringsdirektören Maria Åberg, FoU-direktören Nils Åkesson och chefsjuristen Åsa Hård af Segerstad deltagit. Föredragande har varit verksjuristen Anette Schierbeck.

Ewa Persson Göransson

Anette Schierbeck

Bilaga: Författningsförslag

Författningsförslag

1. Förslag till lag om ändring i lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga

Härigenom föreskrivs att 11, 12 och 17 a §§ lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Socialnämnden bestämmer hur vården av den unge skall ordnas och var han eller hon skall vistas under vårdtiden.

Föreslagen lydelse

11 §¹

Socialnämnden bestämmer hur vården av den unge skall ordnas och var han eller hon skall vistas under vårdtiden *om annat inte följer av 12 §.*

Nämnden får medge att den unge vistas i sitt eget hem, om detta kan antas vara bäst ägnat att främja vården av honom eller henne. Vård med stöd av denna lag skall dock alltid inledas utanför den unges eget hem.

Om nämndens beslut enligt första eller andra stycket inte kan avvaktas, får ordföranden eller någon annan ledamot som nämnden har förordnat besluta i frågan. Beslutet skall anmälas vid nämndens nästa sammanträde.

Nämnden eller den åt vilken nämnden har uppdragit vården skall ha uppsikt över den unge och, i den utsträckning det behövs för att genomföra vården, bestämma om hans eller hennes personliga förhållanden.

Nämnden har under vårdtiden samma ansvar som vårdnadshavaren för att den unges grundläggande rättigheter enligt 6 kap. 1 § föräldrabalken tillgodoses.

¹ Senaste lydelse 2003:406

12 §²

För vård av unga som på någon grund som anges i 3 § behöver stå under särskilt noggrann tillsyn skall det finnas särskilda ungdomshem.

Om socialnämnden har beslutat att den unge skall vistas i ett hem som avses i första stycket skall Statens institutionsstyrelse anvisa plats i ett sådant hem.

Om socialnämnden har beslutat att den unge skall vistas i ett hem som avses i första stycket skall Statens institutionsstyrelse anvisa plats i ett sådant hem. *För den som vårdas i ett sådant hem beslutar Statens institutionsstyrelse om tillfällig vistelse i ett annat sådant hem i samband med transport av den unge.*

Får någon som tillhör hälso- och sjukvårdspersonalen och är verksam vid ett särskilt ungdomshem kännedom om att den unge har en sådan smittsam sjukdom som enligt 1 kap. 3 § andra stycket smittskyddslagen (2004:168) utgör allmänfarlig sjukdom, skall Statens institutionsstyrelse underrättas, om det inte står klart att det inte finns risk för smittspridning.

17 a §³

Den intagne är, om inte annat föranleds av medicinska eller liknande skäl, skyldig att efter uppmaning vid ankomsten till hemmet samt i samband med vistelse utanför hemmet lämna blod-, urin- eller utandningsprov för kontroll av om han eller hon är påverkad av narkotika, alkoholhaltiga drycker, andra berusningsmedel, sådana medel som avses i 1 § lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel eller sådana medel som omfattas av lagen (1999:42) om förbud mot vissa hälsofarliga varor, om det kan misstänkas att den intagne är påverkad av något sådant medel.

Den intagne är, om inte annat föranleds av medicinska eller liknande skäl, skyldig att efter uppmaning lämna blod-, urin- eller utandningsprov för kontroll av om han eller hon är påverkad av narkotika, alkoholhaltiga drycker, andra berusningsmedel, sådana medel som avses i 1 § lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel eller sådana medel som omfattas av lagen (1999:42) om förbud mot vissa hälsofarliga varor, om det kan misstänkas att den intagne är påverkad av något sådant medel.

Denna lag träder i kraft den xx 2007.

² Senaste lydelse 2005:468

³ Senaste lydelse 2001:466

2. Förslag till lag om ändring i lagen (1998:603) om verkställighet av slutna ungdomsvård

Härigenom föreskrivs att 13 och 18 a §§ lagen (1998:603) om verkställighet av slutna ungdomsvård skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Den dömden får hindras att lämna det särskilda ungdomshemmet och i övrigt underkastas den begränsning av rörelsefriheten som är nödvändig för att verkställigheten skall kunna genomföras. Den dömden får också hindras att disponera sitt pass. Den dömdes rörelsefrihet får även inskränkas, när det behövs av hänsyn till andra intagnas eller personalens säkerhet.

Föreslagen lydelse

13 §⁴

Den dömden får hindras att lämna det särskilda ungdomshemmet och i övrigt underkastas den begränsning av rörelsefriheten som är nödvändig för att verkställigheten skall kunna genomföras. Den dömden får också hindras att disponera sitt pass. Den dömdes rörelsefrihet får även inskränkas, när det behövs av hänsyn till andra intagnas eller personalens säkerhet. *I anslutning till dygnsvilan får den dömden hållas inlåst i sitt bostadsrum eller i en bostadsenhet.*

18 a §⁵

Den dömden är, om inte annat föranleds av medicinska eller liknande skäl, skyldig att efter uppmaning *vid ankomsten till det särskilda ungdomshemmet samt i samband med vistelse utanför hemmet enligt 18 §* lämna blod-, urin- eller utandningsprov för kontroll av om han eller hon är påverkad av narkotika, alkoholhaltiga drycker, andra berusningsmedel, sådana medel som avses i 1 § lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel eller sådana medel som omfattas av lagen (1999:42) om förbud mot vissa hälsofarliga varor, om det kan misstänkas att den dömden är påverkad av något sådant medel.

Den dömden är, om inte annat föranleds av medicinska eller liknande skäl, skyldig att efter uppmaning lämna blod-, urin- eller utandningsprov för kontroll av om han eller hon är påverkad av narkotika, alkoholhaltiga drycker, andra berusningsmedel, sådana medel som avses i 1 § lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel eller sådana medel som omfattas av lagen (1999:42) om förbud mot vissa hälsofarliga varor, om det kan misstänkas att den intagne är påverkad av något sådant medel.

Denna lag träder i kraft den xx 2007.

⁴ Senaste lydelse 2005:658

⁵ Senaste lydelse 2001:480

3. Förslag till förordning om ändring i socialtjänstförordningen (2001:937)

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 14 § socialtjänstförordningen (2001:937) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.
14 §⁶

När behovet av vård i hemmet har upphört skall den som vårdas skrivas ut. Statens institutionsstyrelse beslutar om utskrivning. För den som vårdas enligt socialtjänstlagen (2001:453) skall utskrivning ske tidigare om den enskilde eller dennes vårdnadshavare begär det. Detsamma gäller om den enskilde har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken och angelägenheten omfattas av dennes uppdrag, om förvaltaren begär det.

Om den enskilde vårdas med stöd av lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga får han eller hon inte skrivas ut om inte socialnämnden har begärt eller medgivit det. Om utskrivning från vård med stöd av lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall föreskrivs i den lagen.

Om den enskilde vårdas med stöd av lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga får han eller hon inte skrivas ut om inte socialnämnden har begärt eller medgivit det *och det inte heller är fråga om en sådan tillfällig vistelse som anges i 12 § andra stycket nämnda lag*. Om utskrivning från vård med stöd av lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall föreskrivs i den lagen.

Särskilda regler om fastställande av slutdag för verkställighet av sluten ungdomsvård finns i lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård.

Denna förordning träder i kraft den xx 2007.

⁶ Senaste lydelse 2005:473